

Slavnost Ježíše Krista Krále – rok B (2024)

1. čtení – Dan 7,13-14

Jeho moc je věčná.

Čtení z knihy proroka Daniela.

Díval jsem se v nočním vidění, a hle – s nebeskými oblaky přicházel (někdo) jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli ho k němu. Byla mu dána moc, sláva a království a sloužily mu všechny národy, kmeny i jazyky: jeho moc je moc věčná, a ta nepřestane, jeho království nebude zničeno.

Mezizpěv – Žl 93,1ab.1c-2.5

Hospodin kraluje, oděl se velebností.

Hospodin kraluje, oděl se velebností,
oděl se Hospodin, opásal se mocí.

Dal světu základ,
že nezakolísá.

Pevný je trůn tvůj od pradávna,
jsi od věčnosti.

Tvé výroky jsou nejvýš spolehlivé,
tvému domu přísluší svatost, Hospodine, na věčné časy.

2. čtení – Zj 1,5-8

Vládce nad pozemskými králi ... udělal z nás královský národ a kněze Boha Otce.

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Ježíš Kristus je svědek hodný víry, prvorozený z mrtvých a vládce nad pozemskými králi. Tomu, který nás miluje, který nás svou krví zbavil našich hříchů a udělal z nás královský (národ) a kněze Boha, svého Otce, tomu bud' sláva a vláda na věčné věky! Amen. Hle, přichází v oblacích! Každé oko ho uvidí, i ti, kdo ho probodli, a budou pro něj naříkat všechna pokolení na zemi. Ano, amen. Já jsem alfa i omega, praví Pán Bůh, který je, který byl a který přijde, Vševládný.

Zpěv před evangeliem – Mk 11,10

Aleluja. Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, požehnané království našeho otce Davida, které přichází! Aleluja.

Evangelium – Jan 18,33b-37

Ano, já jsem král.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Pilát řekl Ježíšovi: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, моji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Homilie

Pane Ježíši, jsi velmi zvláštní král! Tvůj královský palác zanechává mnoho přání: narodil ses ve stáji, tvou kolébkou jsou jesličky, protože v hostinci pro tebe nebylo místo a celý život nemáš ani kde bys „hlavu složil“. Tvůj dvůr to je katastrofa: neobklopuješ se šlechtou a velikány své doby, ale jsi přítelem celníků a hříšníků a nebojíš se pohoršovat farizeje, že sedíš u stolu těchto zavrženců. Nenavštěvuješ zdravé, ale nemocné. Svůj královský život trávíš ne mezi rozkošemi a měkkostí, ale mezi chudými, opomíjenými, utlačovanými, nejvíce nemocnými. Jsi podivný král, který trpí žízní, únavou, spánkem. Tvoji příbuzní si myslí, že jsi blázen, tvoji spoluobčané tě chtejí zabít, tvoji učedníci ti nerozumí, opustí tě, oni tě zrazují; a dokonce i tvůj „premiér“ tě třikrát zapře. Jediné pomazání, které dostáváš, je pomazání na smrt, jediná koruna, kterou nosíš, je koruna s trní, jediný plášt', který nosíš, je falešný plášt'; a když jsi takto pomazaný a oděn purpurem představen jako král svým poddaným, volají: „Ukřižuj ho, ukřižuj!“

Pane Ježíši, ty jsi nejpodivnější král!

A pak, Pane, koho si vybíráš do svého království?! Prohlašuješ, že tvé království je vyhrazeno pro chudé, pro ty, kteří trpí, pro mírné, kteří nikdy nepozvedají svůj hlas, pro ty, kteří umírají hladem a žízní, pro ty, kteří mají srdce ubohé, pro prosté lidí, pro ty, kteří snášejí každé násilí, pro pronásledované na celé zemi a říkáš jim, že budou požehnáni, když budou uráženi a pomlouváni, a vybízíš je, aby se z toho radovali a jásali. Ve tvém království mají přednost dokonce i celníci a nevěstky. Pane Ježíši, jsi velmi zvláštní král!

Ve tvém království tedy jde všechno naopak: poslední jsou první a první posledními, mocné svrháváš z trůnů a pozvedáš pokorné, hladové naplňuješ věcmi a bohaté posíláš s prázdnou rukou, aby si člověk zachránil život, musí ho ztratit, kdo chce být největší, musí být jako dítě, kdo chce být první, musí stát se služebníkem všech. Sám jsi nechtěl, aby to slouženo, ale sám sloužíš, nepřišel jsi panovat nad druhými, ale dát svůj život za všechny. A když sedíš u stolu, ty, Pane a Mistře, vykonáváš skutek služebníka, myješ nohy svým učedníkům.

Pane Ježíši, ty jsi nejpodivnější král!

Když tě oslavují, Syna Božího, vnucuješ ticho; když tě po rozmnožení chlebů chtejí uznat za krále, utíkáš na horu úplně sám; když tě u vjezdu do Jeruzaléma prohlašují za krále, všechny je vyženeš jízdou na oslu; když tě zatkou, nechceš, aby za tebe bojoval vlastní lid, dokonce se zřekneš obrany dvanácti legií andělů. Jako král se projevuješ pouze tehdy, když jsi ztracen, připoután před pohanem. Tvým trůnem je kříž, na kterém konečně stojí nápis, že jsi Král jak hlásal žalmista: 'Hospodin kraluje ze stromu!' Tvé královské postavení je odhaleno jako čistá láska, zářící v ranách tvého zmučeného těla.

Opravdu, Pane Ježíši, jsi velmi zvláštní král! Ty jsi Král mého srdce!

Amen.